

Luke 19

ASVh with Comments

Summary. This chapter tells that the Lord Jesus came to save the lost, but His people do not accept Him as the Savior and King. Also, this chapter has told that the religious leaders have led His people to betray the beloved Son of God and condemn Him by crucifying Him on the cross; by His own people's hand Jesus was put to death. **Luke 19:1-10. Jesus and Zacchaeus.** In this story we can see how much love the beloved Son of God has for humans, He Himself is seeking to save the lost. This was true then and it is true now as well.

บทสรุป ในบทนี้เราได้บอกไว้แล้วว่าพระเยซูเจ้ามาเพื่อช่วยเหล่าผู้หลงทางให้รอด แต่ประชาชนของพระองค์ไม่ยอมรับพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด และกษัตริย์ด้วยกับบทนี้ได้บอกไว้แล้วว่าผู้นำทางศาสนาได้นำประชาชนของพระองค์ให้ทรยศต่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าและประหารพระองค์โดยตั้งพระองค์บนกางเขน โดยมีมือของประชาชนของพระองค์เอง พระเยซูถูกให้สังหารให้สิ้นพระชนม์

ลูกา 19:1-10 พระเยซูและซาคาเรียส ในเรื่องนี้เราสามารถเห็นได้ว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ามีความรักมากเพียงใดสำหรับมนุษย์ พระองค์พระองค์เองได้เสาะหาเพื่อช่วยเหล่าผู้หลงทางให้รอด นี่คือความจริงในขณะนั้นและมันเป็นความจริงในเวลาเดียวกันด้วยเช่นเดียวกัน

Luke 19:11-27. The parable of ten minas. Jesus told this parable, because His people supposed that the kingdom of God was to appear immediately. The parable tells that the Father Himself will give Him a kingdom but in the new earth, the kingdom of the beloved Son of God Himself, where everything and everyone belongs to Him and Him alone. But on this earth, as the parable tells, the Lord Jesus has His servants working to bring souls into His kingdom. And, when the beloved Son of God gives gifts to anyone to serve Him for His kingdom, He also gives them the ability to use those gifts as well, but if those servants ignore the voice of the Lord and do not use the gifts as the Lord intends, at the end the Lord will require the payment.

ลูกา 19:11-27 คำอุปมาของเงินสิบมินา พระเยซูบอกคำอุปมานี้ เพราะประชาชนของพระองค์คาดหวังว่าอาณาจักรของพระเจ้าจะปรากฏขึ้นในทันที คำอุปมาได้อธิบายว่าพระบิดาพระองค์เองจะให้แก่พระองค์อาณาจักรแต่ในโลกใหม่ อาณาจักรของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์เอง ที่ซึ่งทุกอย่างและทุกคนเป็นของพระองค์และพระองค์ตามลำพัง แต่ในโลกนี้ ตามที่คำอุปมาได้บอก พระเยซูเจ้ามีท่าสรับใช้ของพระองค์ทำงานเพื่อนำวิญญาณเข้าสู่อาณาจักรของพระองค์ และ เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าให้ของขวัญแก่ใครก็ตามที่รับใช้พระองค์สำหรับอาณาจักรของพระองค์ ด้วยกันพระองค์ได้ให้พวกเขาที่มีความสามารถเพื่อใช้ของขวัญนั้นด้วยเช่นเดียวกัน แต่ถ้าพวกเขาผู้รับใช้เหล่านั้นไม่สนใจต่อเสียงของพระเจ้าและไม่ใช้ของขวัญตามที่พระองค์ต้องการ ในจุดปลายพระเจ้าจะเรียกค่าจ่ายตอบแทน

Luke 19:28-40. King Jesus enters Jerusalem. These verses show that the Lord Jesus knows and sees all things as He sends two of His disciples to bring a donkey colt for Him to ride into Jerusalem. The beloved Son of God enters Jerusalem riding on a colt and the multitudes stirred by the Holy Spirit praise Him as a King shouting “Blessed is the King that comes in the name of the Lord”.

ลูกา 19:28-40 พระเยซูกับซาคาเรียสเข้าสู่เยรูซาเล็ม ข้อเขียนนี้ได้แสดงว่าพระเยซูเจ้าได้รู้และเห็นทุกสิ่งเมื่อพระองค์ได้ส่งอัครสาวกสองคนให้พาลูกลาสำหรับพระองค์เพื่อเข้าสู่เยรูซาเล็ม พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเข้าสู่เยรูซาเล็มขึ้นบนลูกลาและมหาชนตื่นตัวโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ถวายพระพรต่อพระองค์ตั้งเป็นกษัตริย์ให้ร้อง “อวยพระพรแก่พระมหากษัตริย์ที่มาในพระนามของพระผู้เป็นเจ้า”

Luke 19:41-48. Jesus prophesies over Jerusalem and His people and cleanses the temple. In these verses, Jesus predicts His rejection as King by His people, and He foresees the destruction of the city of Jerusalem and its people because they knew not the time of their visitation.

ลูกา 19:41-48 พระเยซูได้บอกการล่วงหน้าเหนือเยรูซาเล็มและประชาชนของพระองค์และทำความสะอาดพระวิหารมาลา ในข้อเขียนนี้ พระเยซูได้บอกล่วงหน้าถึงการถูกปฏิเสธของพระองค์โดยประชาชนของพระองค์ และพระองค์ได้บอกถึงการล่มสลายของกรุงเยรูซาเล็มและประชาชนของมัน เพราะพวกเขาไม่รู้ถึงเวลาแห่งการเยี่ยมของพวกเขา

¹And **having** entered **He** was passing through Jericho.

¹และ **พระองค์** เสด็จเข้าและผ่านเจริโค

²And behold, a man called by name Zacchaeus, and he was a chief **tax collector**, and he was rich.

²และดูเถิด ชายผู้หนึ่งชื่อซัคเคียส และเขาเป็นหัวหน้าคนเก็บภาษี และเขาเป็นคนร่ำรวย

Comments 19:1-2. The Lord wants to introduce this man first to all, including his work and status. The job he holds is considered as a sinner's job, besides that he is rich, but the Lord just says plainly rich, but He did not tell how Zacchaeus gained his riches (Zacchaeus got to be wealthy).

ความเห็น19:1-2 เริ่มแรกพระเจ้าทรงต้องการแนะนำชายผู้หนึ่งก่อน รวมทั้งงานของเขาและสภาพของเขา งานที่เขาทำนั้นถือว่าเป็นงานของคนมีบาป รวมทั้งเขามีความร่ำรวย แต่พระเจ้าเพียงบอกว่ารวยอย่างธรรมดา แต่พระองค์ไม่ได้บอกว่าเขาได้ความร่ำรวยมาอย่างไร(ซัคเคียสจึงได้เป็นเศรษฐี)

³And he **was seeking** to see **Jesus** who **He is**, and **was not able from** the crowd, because he was **small in stature**.

³และเขาหาโอกาสที่จะได้เห็น **พระเยซู** ว่า **พระองค์** คือใคร และไม่สามารถเห็นเพราะฝูงชน เพราะว่าเขาเป็นคนเตี้ย

Comments 19:3. The sinner who has all things in life already, wants to see the beloved Son of God. He has heard about the work of the Lord and in his heart, he wishes to meet the Lord. When the verse uses small in stature also tells that he was smaller than normal, in human terms would call him dwarf figure.

ความเห็น19:3 คนบาปที่มีทุกสิ่งในชีวิตแล้ว ต้องการเห็นพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า เขาได้ยินเกี่ยวกับงานของพระเจ้าและในใจของเขานั้น เขาปรารถนาที่จะได้พบพระเจ้า เมื่อพระข้อเขียนให้คำว่าเขาเป็นคนเตี้ยด้วยก็ได้บอกว่าเขาเล็กกว่าปกติ ในคำของมนุษย์จะเรียกเขาว่าเป็นคนแคระ

⁴And he **having run ahead**, and climbed up into a sycamore tree to see **Him**, for **He** was **about** to pass that way.

⁴และเขารวิ่งขึ้นหน้าไป และปีนขึ้นไปบนต้นมะเดื่อเพื่อจะได้เห็น **พระองค์** เพราะ **พระองค์** จะผ่านไปทางนั้น

Comments 19:4. First let the reader imagine the picture of the little man running and climbing up on the tree, which is not easy for him to do, but the wish in his heart to see the Lord is greater than the difficulty he has, that is why he goes up there. The walking way had cliffs, it becomes one way to go to the next town; if the Lord travels straight He must pass that way and Zacchaeus knows very well the area, that is why he ran ahead and went up on the sycamore tree, just to be able to see the Lord go by.

ความเห็น19:4 สิ่งแรกให้ผู้อ่านคิดถึงภาพของผู้ชายตัวเล็กวิ่งและปีนขึ้นบนต้นไม้ ซึ่งมันไม่ใช่สิ่งง่าย ๆ สำหรับเขาที่จะทำ แต่ความปรารถนาในใจของเขาเพื่อได้เห็นพระเจ้านั้นยิ่งใหญ่กว่าความยากลำบากที่เขาทำ นั่นคือทำไมเขาจึงปีนขึ้นไป ทางเดินมีหน้าผา มันเป็นทางเดียวเพื่อไปยังเมืองข้างหน้า ถ้าพระเจ้าเดินทางตรงไปพระองค์ต้องผ่านทางนั้นและซัคเคียสรู้จักบริเวณนั้นเป็นอย่างดี นั่นคือทำไมเขาจึงวิ่งขึ้นหน้าไปและปีนขึ้นบนต้นมะเดื่อ เพียงเพื่อมีโอกาสได้เห็นพระเจ้าผ่านไป

⁵And as **He** came to the place, **having** looked up, **Jesus** said to him, Zacchaeus, make haste and come down; for today **it behooves Me** to abide in your house.

⁵และเมื่อ **พระองค์** มาถึงที่นั่น ได้มองขึ้นไป **พระเยซู** พูดกับเขาว่า ซัคเคียส โดยเร็วและลงมา เพราะวันนี้ **เรา** ต้องพักอยู่ที่บ้านของท่าน

Comments 19:5. This is one of the verses in the Bible that tells that the beloved Son of God knows everything ahead. The beloved Son of God has already recognized this man on the tree waiting for Him, and also the Lord has seen His heart, the wish in his heart to meet the Lord makes the Lord invite Himself to visit the man's house.

ความเห็น19:5 ในส่วนนี้ของข้อเขียนในพระคัมภีร์ได้บอกไว้ว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ารู้ทุกอย่างล่วงหน้า พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้รู้จักชายผู้นี้ที่รอคอยบนต้นไม้เพื่อพระองค์ และด้วยที่พระเจ้าได้เห็นถึงใจของเขา ความปรารถนาในใจของเขาที่จะได้พบพระเจ้าทำให้พระเจ้าได้เชิญพระองค์เองให้เยี่ยมบ้านของชายคนนี้

“for today it behooves Me to abide in your house”. In this place we can see certainly, the Lord has a purpose, the Lord wants to bless this man and the Lord gives him no chance to say no. The God of love and mercy uses the order for someone to receive Him into their house, He used the term you must take Me, we do not see this way of talking from the beloved Son of God.

“เพราะวันนี้เราต้องพักอยู่ที่บ้านของท่าน” ในที่นี้เราจะได้เห็นอย่างแน่นอน พระเจ้ามีจุดประสงค์ พระเจ้าต้องการอวยพรชายคนนี้และพระเจ้าไม่ให้โอกาสแก่เขาที่จะไม่ยอมรับ ความรักและพระเมตตาของพระเจ้าได้ใช้คำสั่งให้รับพระองค์เข้าสู่บ้านของพวกเขา พระองค์ใช้คำว่าท่านต้องรับเรา เราไม่ได้พบการพูดแบบนี้จากพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

⁶And he made haste, and came down, and received **Him rejoicing**.

⁶และเขาโดยเร็ว และลงมา และรับ **พระองค์** ด้วยความยินดี

Comments 19:6. Pay attention to the portion that says, received Him rejoicing, when anyone in their heart accepts the Lord of life with gladness, the Lord is happy to be there as well, and here is the place to show the way this person is receiving the Lord of life; for the Lord Himself "rejoicing" here has more feeling than the word itself.

ความเห็น 19:6 ให้ความสนใจในส่วนที่พูดว่า รับพระองค์ด้วยความยินดี เมื่อใครก็ตามที่ในใจของพวกเขาได้ยอมรับพระเจ้าแห่งชีวิตด้วยความยินดี พระเจ้ามีความยินดีที่จะอยู่ในที่นั่นด้วยเช่นเดียวกัน และนี่คือสถานที่ที่ได้แสดงว่าคนผู้นั้นต้อนรับพระเจ้าแห่งชีวิต เพราะพระเจ้าพระองค์เอง "ด้วยความยินดี" ในที่นี้มากกว่าความรู้สึกมากกว่าของคำพูดเอง

⁷And **having seen**, all grumbled saying, **He has entered to stay** with a man that is a sinner.

⁷และเมื่อได้เห็น พวกเขาบ่นพูดว่า **พระองค์** ได้เข้าไปพักอยู่กับคนซึ่งเขาเป็นคนบาป

Comments 19:7. In this verse it says clearly that the man is a sinner and the Lord of life has entered into his house, not only that He entered, but the Lord has stayed in his house more than just a meal itself; people murmured against the action of the Lord's mercy.

ความเห็น 19:7 ในข้อเขียนนี้มันได้บอกไว้อย่างชัดเจนชายที่เป็นคนบาปและพระเจ้าแห่งชีวิตได้เข้าสู่อบ้านของเขา ไม่เพียงแต่พระองค์เข้าไป แต่พระเจ้าได้พักอยู่ในบ้านของเขามากกว่าเพียงแค่อาหารเท่านั้น ประชาชนบ่นต่อต้านการกระทำพระเมตตาของพระเจ้า

⁸And **having stood**, Zacchaeus said **to the Lord**, Behold, **Lord**, the half of my possession I give to the poor; and if I have **defrauded anything from anyone**, I restore fourfold.

⁸และยืนขึ้น ซักเคียสพูดต่อ **พระองค์ท่าน** ดูเถิด **พระองค์ท่าน** ครึ่งหนึ่งของสมบัติของข้าพเจ้านั้นข้าพเจ้าจะให้แก่คนยากจน และถ้าข้าพเจ้าฉ้อโกงสิ่งใดจากใคร ข้าพเจ้าจะคืนให้แก่เขาสี่เท่าตัว

Comments 19:8. We all have seen plainly, this sinner has regret in doing bad to anyone, he offers himself to pay back in the way that he knows the people would do, he has shown his sincerity in repenting of all his sins. This is all the Lord desires to see, when someone commits sin and wants to repent by their own conscience that the Lord has spoken in their heart, and here is an example.

ความเห็น 19:8 เราทุกคนได้เห็นอย่างชัดเจน คนบาปคนนี้มีสำนึกผิดที่ได้ทำสิ่งเลวร้ายต่อผู้ใด เขาได้เสนอตัวเขาเองเพื่อจ่ายคืนในทางที่เขาว่าคนควรทำ เขาได้แสดงความบริสุทธิ์ใจของเขาในการกลับตัวของบาปทั้งหมดที่เขาได้ทำ สิ่งนี้คือความปรารถนาที่พระองค์ต้องการได้เห็น เมื่อมีคนทำบาปและต้องการกลับใจด้วยความรู้สึกผิดชอบชั่วดีของตนเองที่พระเจ้าตรัสไว้ในใจเขา และในที่นี้คือตัวอย่าง

Q: What is the difference between Luke 18:22 and this verse with Zacchaeus?

คำถาม อะไรคือความแตกต่างระหว่างลูกา 18:22 และในข้อนี้เกี่ยวกับซักเคียส?

A: To give all or half has no meaning, if you did not give it with true heart. Notice in this place Zacchaeus offers himself to give, he has not been told you must give, but by his own word he has said "if I have defrauded anything from anyone, I restore fourfold". This verse shows the heart of a man in repentance towards the sin that he has committed to the people, without expecting the Lord to pay back anything.

คำตอบ ให้ทั้งหมดหรือครึ่งหนึ่งไม่มีความหมาย ถ้าคุณไม่ได้ให้ด้วยใจอันแท้จริง สังเกตในที่นี้ซักเคียสได้เสนอตัวเขาเองเพื่อถวาย ไม่มีใครบอกเขาว่าคุณต้องถวาย แต่ด้วยคำของเขาเองเขาได้พูดว่า " ถ้าข้าพเจ้าฉ้อโกงสิ่งใดจากใคร ข้าพเจ้าจะคืนให้แก่เขาสี่เท่าตัว" พระข้อเขียนนี้ได้แสดงถึงใจของคนในการกลับตัวของบาปที่เขาได้ทำแก่ผู้อื่น โดยไม่ได้มุ่งหวังให้พระเจ้าให้สิ่งใดกลับคืน

⁹And **Jesus** said **to him**, Today salvation **has** come to this house, **because** he also is a son of Abraham.

⁹และ **พระเยซู** พูดแก่เขาว่า วันนี้ความรอดได้มายังครอบครัวนี้ เพราะเขาด้วยกันเป็นบุตรของอับราฮัม

Comments 19:9. Salvation in this verse did not mean regarding about all his household going to heaven but here it refers to the spiritual blessings of this earth. Salvation here took place not only for one person but for all his household as well, even in his household they did not do anything for the Lord yet, but when the owner of the house had governed his own properly, everyone receives a portion of the blessings.

"because he also is a son of Abraham". In reality, he is a son of Abraham even he is a sinner in the eyes of people, being a sinner did not take away the right of inheritance.

ความเห็น 19:9 ความรอดในข้อนี้ไม่ได้หมายความว่าถึงครอบครัวทั้งหมดของเขาที่จะไปสวรรค์แต่ในที่นี้หมายถึงพายุวิญญาณของโลกนี้ ความรอดในที่นี้ไม่ได้เกิดขึ้นเพียงคนเดียวคนเดียวแต่ทั้งครอบครัวของเขาด้วยเช่นเดียวกัน แม้ว่าคนในครอบครัวของเขาพวกเขายังไม่ได้อำนาจใดต่อพระเจ้า แต่เมื่อเจ้าของบ้านได้ปกครองตนเองอย่างถูกต้องแล้ว ทุกคนได้รับส่วนแบ่งของพระพร

"เพราะเขาดูด้วยกันเป็นบุตรของอับราฮัม" อย่างจริงแล้ว เขาคือบุตรของอับราฮัมถึงแม้ว่าเขาเป็นคนบาปในสายตาของคน เป็นคนบาปไม่ได้ทำให้สิทธิในมรดกเสียไป

¹⁰For the **Son of Man** came to seek and to save the lost.

¹⁰เพราะ บุตรมนุษย์ ได้มาเพื่อเสาะหาและช่วยให้รอดผู้ที่ได้หลงทางไป

Comments 19:10. The Lord knows who will be saved, but the Lord is still seeking for those who will be saved but did not know the Lord yet, the Lord will not let them be lost; He seeks them to save them. We can see how much love the beloved Son of God has for humans, not being saved by just coming to Him, but He Himself is seeking for them to be saved.

ความเห็น 19:10 พระเจ้ารู้ว่าใครจะได้อรอด แต่พระเจ้ายังคงเสาะหาเพื่อพวกนั้นที่จะได้อรอดแต่ยังไม่รู้จักพระเจ้า พระเจ้าจะไม่ปล่อยให้พวกเขาหลงทางไป พระองค์เสาะหาพวกเขาเพื่อให้พวกเขาได้อรอด เราสามารถเห็นได้ถึงความรักของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าสำหรับมนุษย์ไม่ได้รอดเพียงมายังพระองค์ แต่พระองค์พระองค์เองเสาะหาพวกเขาเพื่อให้ได้อรอด

¹¹And as they heard these things, **He proceeded** and **spoke** a parable, because **He** was **near** to Jerusalem, and because they supposed that the kingdom of **God** was immediately to appear.

¹¹และเมื่อพวกเขาได้ยินสิ่งเหล่านี้ **พระองค์** ได้เริ่มและพูดเป็นคำอุปมา เพราะ **พระองค์** เข้าใกล้เยรูซาเล็ม และเพราะว่าพวกเขาคิดว่าอาณาจักรของ **พระเจ้า** จะมาปรากฏในทันใด

Comments 19:11. We have the parable with the ten minas in this passage and the parable with the talents in Matthew 25:14-30. These parables have similarities in meaning but are distinctive parables spoken in diverse places and addressing different people.

ความเห็น 19:11 เรามีคำอุปมาเกี่ยวกับเงินสิบมินาในข้อนี้และคำอุปมาเกี่ยวกับเงินมินาในมัทธิว 25:14-30 คำอุปมาเหล่านี้มีความหมายคล้ายกัน แต่เป็นคำอุปมาที่เด่นชัดในที่ต่างกันและเน้นกับต่างคนไป

“because He was near to Jerusalem, and because they supposed that the kingdom of God was immediately to appear”. A lot of people have followed and listened to the beloved Son of God, and they all have seen miracle works, making them all believe that He is the prophet of the Lord who will come and announce the heaven time. That is why all believe the kingdom of God will suddenly appear in front of Him, and they all will be witness of it. The prophet in this place they considered as the messenger of the Lord God Most High, but they did not believe and thought that He is the beloved Son of God, besides, they cannot understand the Trinity of God, they were all just looking for the kingdom of God to appear on earth.

“ เพราะพระองค์เข้าใกล้เยรูซาเล็ม และเพราะว่าพวกเขาคิดว่าอาณาจักรของพระเจ้าจะมาปรากฏในทันใด” คนจำนวนมากได้ติดตามและฟังพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า และพวกเขาทั้งหมดได้เห็นงานวิเศษ ทำให้พวกเขามีความเชื่อที่พระองค์คือศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าซึ่งมาและประกาศถึงเวลาของสวรรค์ นั่นคือทำไมพวกเขาจึงเชื่อว่าอาณาจักรแห่งสวรรค์จะปรากฏในทันทีต่อหน้าของพระองค์ และพวกเขาทั้งหมดจะได้เป็นพยานถึงมัน ศาสดาพยากรณ์ในที่นี้พวกเขาถือว่าเป็นผู้สื่อสารแห่งพระเจ้าผู้สูงสุดแต่พวกเขาไม่ได้เชื่อและคิดว่าพระองค์นั้นคือพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าด้วยกันนั้น พวกเขาไม่สามารถเข้าใจถึงความเป็นสามของพระเจ้า พวกเขาเพียงมองหาสำหรับอาณาจักรของพระเจ้าจะปรากฏบนโลก

¹²**He** said therefore, A certain nobleman went into a far country, to receive for himself a kingdom, and to return.

¹²**พระองค์** จึงพูดว่า มีผู้มั่งคั่งคนหนึ่งไปยังเมืองไกล เพื่อรับอาณาจักรสำหรับตนเอง และกลับมา

Comments 19:12. “A certain nobleman” refers to the beloved Son of God Himself.

“went into a far country”. The beloved Son of God has come down from heaven and came to the earth as a different country far from His own home in heaven. This portion of the verse here really means that the Lord Jesus went from earth back to His far country in heaven.

ความเห็น 19:12 “มีผู้มั่งคั่งคนหนึ่ง” นี้คือพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์เอง

“ไปยังเมืองไกล” พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ลงมาจากรวรรค์และมายังโลกซึ่งเป็นเหมือนต่างประเทศไกลจากบ้านของพระองค์ในสวรรค์ ในส่วนนี้ของข้อเขียนจริงแล้วหมายถึงว่าพระเยซูเจ้าได้ไปจากโลกกลับไปสู่เมืองของพระองค์ในสวรรค์

“to receive for himself a kingdom”. When the beloved Son of God is resurrected, the Father Himself will give Him a new earth which will have only people that have faith and believe in the beloved Son of God, because there will be the kingdom of the beloved Son of God Himself where everything and everyone belongs to Him and Him alone.

“เพื่อรับอาณาจักรสำหรับตนเอง” เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าฟื้นคืนชีพ พระบิดาพระองค์เองจะให้แก่พระองค์โลกใหม่ซึ่งจะมีเพียงคนที่มีความศรัทธาและความเชื่อในพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า เพราะที่นั่นจะเป็นอาณาจักรของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์เองที่ซึ่งทุกอย่างและทุกคนเป็นของพระองค์และของพระองค์เพียงผู้เดียว

“and to return”. In this portion itself, when the Lord Jesus Himself has resurrected to receive all those that belong to Him to Himself, that is the time of His return, and then He will depart to His kingdom. At the resurrection (this is still resurrection time) Jesus receives those that belong to Him, but when He departs to His kingdom, He also will take all that belong to Him with Him for eternity. The new earth is waiting for Him, but He Himself is seated at the right hand of the Father, together but also in different dimensions. The Lord has His earthly resurrected body with Him, only Him has a human body, no one else there on the new earth has an earthly body. As the Bible has told also, at this time when He takes all those that belong to Him and go with Him, everybody will see Him.

“และกลับมา” ในส่วนนี้มันเอง เมื่อพระเยซูเจ้าพระองค์เองได้ฟื้นคืนชีพเพื่อรับพวกนั้นที่เป็นของพระองค์เพื่อพระองค์เอง นั่นคือเวลาแห่งการกลับมาของพระองค์ และแล้วพระองค์จะจากไปสู่อาณาจักรของพระองค์ เมื่อการฟื้นคืนชีพ (นี่ยังคงเป็นเวลาแห่งการฟื้นคืนชีพ) พระเยซูรับพวกนั้นที่เป็นของพระองค์ แต่เมื่อพระองค์จากไปสู่อาณาจักรของพระองค์ ด้วยกันพระองค์จะพาพวกนั้นทุกคนที่เป็นของพระองค์ไปกับพระองค์สู่ชีวิตนิรันดร์ โลกใหม่กำลังรอคอยพระองค์ แต่พระองค์พระองค์เองนั่งลงข้างขวามือของพระบิดา ด้วยกันแต่ในต่างมิติ พระเจ้ามีร่างของโลกแห่งการฟื้นคืนชีพกับพระองค์ มีเพียงพระองค์เท่านั้นที่มีร่างมนุษย์ ไม่มีคนอื่นในโลกใหม่ของพระองค์ที่มีร่างมนุษย์ ตามที่พระคัมภีร์ได้บอกด้วยกัน เวลานั้นเมื่อพระองค์รับพวกนั้นที่เป็นของพระองค์และไปกับพระองค์ ทุกคนจะเห็นพระองค์

¹³And he called ten servants of his, and gave them ten minas, and said to them, Do business until I come back.

¹³และท่านเรียกคนรับใช้ของท่านมาสิบคน และให้แก่พวกเขาสิบมินาส และพูดแก่พวกเขาว่า เจ้าจงทำธุรกิจจนกระทั่งเรากลับคืนมา

Comments 19:13. “And he called ten servants of his”. Most people would believe this means calling the apostles, but He has called ten believers, deep in their heart, to do the work in preparing, nothing of this has been recorded in the Holy Book, but we still can find support as well. Some have made doctrines of this, ten servants as ten legions, but the Lord called true believers, and He has given them specific duties. As His apostles will go out to work, they will meet them, everything has been planned ahead before the work of spreading the Gospel begins. “Ten” is not a number specifically meaning ten believers, this “ten” means ten directions the Lord sent out and refers to the believers in these directions that the Lord calls to help the apostles.

ความเห็น 19:13 “และท่านเรียกคนรับใช้ของท่านมาสิบคน” คนส่วนมากเชื่อว่านี่หมายถึงเรียกอัครสาวก แต่พระองค์ได้เรียกเหล่าผู้ที่มีความเชื่อทั้งสิบ ลึกภายในใจของพวกเขา เพื่อทำงานในการเตรียม สิ่งเหล่านี้ไม่ได้มีการบันทึกไว้ในพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ แต่เรายังคงสามารถหาได้เพื่อสนับสนุน บางคนก็ตั้งหลักคำสอนนี้ไว้ ผู้รับใช้สิบคนก็เหมือนสิบเขตแดน แต่พระเจ้าได้เรียกเหล่าผู้ที่มีความเชื่อที่แท้จริง และพระองค์ได้ให้แก่พวกเขาหน้าที่โดยเฉพาะ ตั้งเป็นอัครสาวกของพระองค์จะออกไปทำงาน ทุกอย่างได้มีแผนงานล่วงหน้าก่อนงานกระจายข่าวเริ่มต้น “สิบ” ไม่ใช่จำนวนแน่นอนหมายถึงผู้มีความเชื่อสิบคน นี้ “สิบ” หมายถึงสิบทางที่พระเจ้าได้ส่งออกไปและเกี่ยวกับผู้ที่มีความเชื่อในทางเหล่านี้ที่พระเจ้าได้เรียกให้ช่วยเหล่าอัครสาวก

“and gave them ten minas”. Minas here is not money, but the knowledge and ability in connecting with the Spirit of Christ in giving directions, but not the Holy Spirit. When they meet the apostles the Spirit of Christ will stir their hearts to go in the right directions and find the apostles. As the Bible has mentioned in places, the apostles contact people that meet them, those are the ones that are mentioned here.

“และให้แก่พวกเขาสิบมินาส” มินาสในที่นี้ไม่ใช่เงิน แต่เป็นความรู้และความสามารถในการเชื่อมโยงกับพระวิญญาณของพระคริสต์ในการให้ทางเดิน แต่ไม่ใช่พระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อพวกเขาได้พบกับอัครสาวกพระวิญญาณของพระคริสต์จะเข้าใจของพวกเขาให้ไปในทางที่ถูกต้องและพบอัครสาวกดังที่พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้ในหลายที่ เหล่าอัครสาวกได้ติดต่อกับประชาชนที่พวกเขาได้พบ พวกนั้นคือผู้ที่ได้พูดถึงในที่นี้

The Holy Spirit is the Spirit of the Father Himself, which will convict right and wrong in the soul of humans, but most humans will reject this Spirit of God because they all will find the reason to do things in their way, the world has corrupted their mind, and the Holy Spirit cannot do the work within them, when the human soul rejects His warning. The Spirit of Christ is a gentle Spirit, His role is to link the heart with the mind in order to have peace and do according to His will, but He will also never force anyone to follow, it is the responsibility of the person to listen what the heart is telling them, and not let the ear hearing what people speak and convince what people talk, right or wrong has already told to the person but the listening ear will make confusion. The right or wrong has been told to the heart of the person by the Holy Spirit, and the Spirit of Christ in His gentle way will come to help the person to find peace and do according to the will of the Holy Spirit.

พระวิญญาณบริสุทธิ์คือพระวิญญาณแห่งพระบิดาพระองค์เอง ซึ่งจะตัดสินความถูกต้องในจิตวิญญาณของมนุษย์ แต่มนุษย์ส่วนมากจะไม่ยอมรับพระวิญญาณของพระเจ้าเพราะพวกเขาจะหาเหตุผลเพื่อทำในทางของพวกเขา โลกได้ทำร้ายจิตใจของพวกเขา และพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่สามารถทำงานภายในของพวกเขา เมื่อวิญญาณของมนุษย์ได้ปฏิเสธคำเตือนของพระองค์ พระวิญญาณของพระคริสต์นั้นคือพระวิญญาณที่อ่อนโยน หน้าที่ของพระองค์คือเข้าใจกับความคิดเพื่อให้มีความสุขสงบและทำตามพระประสงค์ของพระองค์ แต่ด้วยกันพระองค์จะไม่บังคับผู้ใดให้ติดตาม มันเป็นหน้าที่ของคนนั้นๆ เพื่อฟังว่าใจได้บอกอะไรแก่พวกเขา และไม่ปล่อยให้หัวใจได้ฟังคนพูดและเชื่อตามที่คนได้พูด ถูกหรือผิดได้มีการบอกแล้วแก่คนแต่ผู้ที่ได้ฟังจะทำให้สงสัย ถูกหรือผิดได้บอกแล้วในใจของคนโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และพระวิญญาณของพระคริสต์ในความอ่อนโยนของพระองค์จะมาช่วยคนนั้นให้พบความสุขสงบและทำตามพระประสงค์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์

“Do business until I come back”. The person who has received the Spirit of Christ will have a duty in their area to make people think what they have (the way they behave) to be different from others and when the time of work with apostles comes the people around will notice why this person does differently for the apostles.

“เจ้าจงทำธุรกิจจนกระทั่งเรากลับคืนมา” ผู้ที่ได้รับพระวิญญาณของพระคริสต์จะมีหน้าที่ในเขตของเขาเพื่อทำให้คนคิดว่าอะไรที่เขาได้ทำ (การปฏิบัติตัวของพวกเขา) ซึ่งแตกต่างไปจากผู้อื่นและเมื่อเวลาทำงานกับเหล่าอัครสาวกมาถึงผู้คนรอบข้างจะสังเกตเห็นได้ว่าทำไมคนผู้นั้นจึงทำอย่างแตกต่างสำหรับเหล่าอัครสาวก

¹⁴But his citizens hated him, and sent a **delegation** after him, saying, We are not willing that this man reign over us.

¹⁴แต่ประชาชนของท่านมีความเกลียดต่อท่าน และส่งผู้แทนตามท่านไป บอกว่า เราไม่ต้องการคนนี้ให้ปกครองเรา

Comments 19:14. “But his citizens hated him”. When the beloved Son of God came on earth, "his citizens" here are the Jews themselves, they are His people, but none of them want to be under Him. They all dislike Him and think that He is not a good King for them, that is why the verse said that they “hated him”.

“and sent a delegation after him”. As the Bible has told, the chief priests have gone to the outsiders and made false reports regarding Him, they keep following Him wherever He goes to gather information to be able to report to the outsiders what the beloved Son of God is doing and create doubt to all the people, the Bible has also told clearly about this.

ความเห็น 19:14 “แต่ประชาชนของท่านมีความเกลียดต่อท่าน” เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ายังโลก “ประชาชนของท่าน” นี้คือพวกยิวพวกเขาเอง พวกเขาคือประชาชนของพระองค์ แต่ไม่มีใครในพวกเขาที่ต้องการอยู่ภายใต้พระองค์ พวกเขาไม่ชอบพระองค์และคิดว่าพระองค์นั้นไม่ใช่กษัตริย์ที่ดีสำหรับพวกเขา นั่นคือทำไม่เขียนจึงบอกว่าพวกเขานั้น “มีความเกลียดต่อท่าน”

“และส่งผู้แทนตามท่านไป” ตามที่พระคัมภีร์ได้บอก มหาปุโรหิตได้ไปยังพวกคนนอกและทำข้อกล่าวหาเท็จเกี่ยวกับพระองค์ พวกเขาได้ติดตามพระองค์ไปยังทุกที่ที่พระองค์ไปและเก็บเกี่ยวข้อมูลเพื่อจะได้ทำเป็นรายงานแก่คนนอกว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าทำอะไรและสร้างความสงสัยให้แก่คนทั้งหมด พระคัมภีร์ได้บอกไว้ชัดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้

“We are not willing that this man reign over us”. This is what they told to the outsiders, the Romans. Everyone can see clearly, His own people do not want Him to reign over them, they would rather have an outsider rule over them; in this way we can all say, His citizens have betrayed Him to the outsiders.

Note that verses 12 and 13 relate to events after the resurrection and verse 14 relates to events before the resurrection of the Lord Jesus.

“เราไม่ต้องการคนนั้นให้ปกครองเรา” นี่คือนสิ่งที่พวกเขาได้บอกแก่คนนอก ชาวโรมัน ทุกคนสามารถเห็นได้ชัด ประชาชนของพระองค์เองไม่ต้องการให้พระองค์ปกครองเหนือพวกเขา พวกเขาต้องการให้คนนอกปกครองพวกเขามากกว่า ในวิธีนี้เราสามารถพูดได้ว่า พลเมืองของพระองค์ได้ทรยศพระองค์เพื่อคนภายนอก

สังเกตดูว่าข้อเขียน 12 และ 13 เกี่ยวกับเหตุการณ์ภายหลังจากการฟื้นคืนชีพและข้อเขียน 14 เกี่ยวกับเหตุการณ์ก่อนการฟื้นคืนชีพของพระเยซูเจ้า

¹⁵And it came to pass, when he was come back again, having taken the kingdom, that he commanded these servants, to whom he had given the money, to be called to him, that he might know what they had gained by trading.

¹⁵และเมื่อเวลาผ่านไป เมื่อท่านกลับมาอีก ได้รับอาณาจักร แล้วท่านเรียกคนรับใช้เหล่านั้นมา ผู้ซึ่งท่านได้ให้เงินไว้ เรียกมายังท่าน เพื่อท่านจะได้รู้ว่าพวกเขาทำการค้าขายได้กำไรมากเท่าใด

Comments 19:15. “He was come back again” refers to the Spirit of Christ coming back on earth to do the work through His servants.

ความเห็น 19:15 “ท่านกลับมาอีก” เกี่ยวกับพระวิญญาณของพระคริสต์กลับมายังโลกเพื่อทำงานผ่านทางเหล่าผู้รับใช้ของพระองค์

“And it came to pass, when he was come back again, having taken the kingdom”. When the beloved Son of God is resurrected, He has received the kingdom from the Father and now He will reign over all His kingdom according to the plan of the Father.

“และเมื่อเวลาผ่านไป เมื่อท่านกลับมาอีก ได้รับอาณาจักร” เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าฟื้นคืนชีพ พระองค์ได้รับอาณาจักรจากพระบิดาและขณะนี้พระองค์จะปกครองเหนืออาณาจักรของพระองค์ตามแผนงานของพระบิดา

Q: What is the difference between this current kingdom and the kingdom on the new earth after the second coming of the Lord?

คำถาม อะไรคือความแตกต่างระหว่างอาณาจักรในปัจจุบันนี้และอาณาจักรในโลกใหม่หลังการกลับคืนมาของพระเจ้า?

A: It is not the same, but both kingdoms when the time comes will merge together. That is why this kingdom now is of the old times, it does not have the body, when both will merge together after the second coming of the Lord all will have the heavenly bodies.

Jesus is with the Father from the beginning, Jesus was born on earth, He was crucified, He rose again (resurrected), He went back to heaven and is seated at the right hand of the Father, He will return again to receive His elect ones, then He will take them on the new earth where He will reign for eternity.

คำตอบ มันไม่เหมือนกัน แต่อาณาจักรทั้งสองเมื่อเวลามาถึงจะรวมตัวเข้าด้วยกัน นั่นคือทำไมอาณาจักรในเวลานี้คือของเวลาเก่า มันไม่มีร่าง เมื่อทั้งสองรวมตัวเข้าด้วยกันหลังการกลับคืนมาของพระเจ้าทุกคนจะมีร่างแห่งสวรรค์

พระเยซูนั้นอยู่กับพระบิดาจากเริ่มต้น พระเยซูได้มาเกิดบนโลก พระองค์ถูกตรึงบนกางเขน พระองค์ลุกขึ้นอีก(ฟื้นคืนชีพ) พระองค์ได้กลับไปยังสวรรค์ และประทับนั่งข้างขวามือของพระบิดา พระองค์จะกลับมาอีกเพื่อรับเหล่าผู้ที่พระองค์ได้เลือกไว้ แล้วพระองค์จะพาพวกเขาไปยังโลกใหม่ซึ่งพระองค์จะปกครองเป็นนิรันดร์

“that he commanded these servants ...”. All His servants that received the knowledge and duty at this time, He will talk to them according to the gift He has given them, and what they have done with it. Did they talk with people that He guided them to meet and make them understand that He loves them all, repent and come back to Him? That is all He wants them to know, but His servants must do their duty in order for all these people to understand and come back to the Lord their God.

“แล้วท่านเรียกคนรับใช้...” เหล่าผู้รับใช้ทั้งหมดของพระองค์ที่ได้รับความรู้และหน้าที่ในเวลานี้ พระองค์จะพูดกับพวกเขาเกี่ยวกับของขวัญที่พระองค์ได้ให้แก่พวกเขา และอะไรที่พวกเขาได้ใช้มันทำ ว่าพวกเขาได้พูดกับคนที่พระองค์ได้นำพวกเขาให้ได้พบและได้ทำให้พวกเขาเข้าใจว่าพระองค์รักพวกเขา

เขาทั้งหมด กลับตัวและกลับมาหาพระองค์ นั่นคือสิ่งที่พระองค์ต้องการให้พวกเขาทำ แต่ผู้รับใช้ของพระองค์ต้องได้ทำหน้าที่ของพวกเขาอย่างเป็นลำดับเพื่อให้ประชาชนทั้งหมดนี้เข้าใจและกลับมาหาพระเจ้าผู้ทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขา

The Spirit of Christ always works with His servants; between the Spirit of Christ and His servants there is a bond, they will hear Him, and do His will, but the Holy Spirit Himself will look over all those servants and make sure that they all listen to the Spirit of Christ and make the work complete.

พระวิญญาณของพระคริสต์ตลอดเวลาทำงานกับเหล่าผู้รับใช้ของพระองค์ ระหว่างพระวิญญาณของพระคริสต์และผู้รับใช้ของพระองค์นั้นคือความผูกพัน พวกเขาจะได้ยินพระองค์ และจะทำตามพระประสงค์ของพระองค์ แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์พระองค์เองจะดูแลเหล่าผู้รับใช้นั้นและให้ความมั่นใจว่าพวกเขาได้รับฟังพระวิญญาณของพระคริสต์และทำงานให้สำเร็จ

“he commanded these servants, ... , to be called to him”. This happened after Jesus’ resurrection and it is still continuing now until Jesus’ second coming on earth.

“แล้วท่านเรียกคนรับใช้เหล่านั้นมา...เรียกมายังท่าน” สิ่งนี้เกิดขึ้นหลังจากพระเยซูฟื้นคืนชีพและมันยังคงเกิดขึ้นในขณะนี้จนกระทั่งถึงพระเยซูกลับมาครั้งที่สองบนโลก

¹⁶And the first came before him, saying, Lord, **your mina has made ten minas** more.

¹⁶และคนแรกมายังท่าน พูดยังว่า นายท่าน ท่านให้แก่ข้าพเจ้าสิบมินาสข้าพเจ้าได้กำไรมาอีกสิบมินาส

Comments 19:16. One of these servants of the beloved Son of God had success in trading for the Lord and brought more understanding to other souls. The souls that still had confusion in them had been helped by this servant and have become enlightened and ready to receive their king. The servant has completed his job well with trading.

ความเห็น 19:16 ผู้รับใช้ผู้หนึ่งของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ทำการแลกเปลี่ยนสำหรับพระเจ้าและได้ให้ความเข้าใจแก่จิตวิญญาณอื่น จิตวิญญาณที่ยังคงมีความสับสนในพวกเขาได้รับความช่วยเหลือโดยเหล่าผู้รับใช้นั้นและได้มีความสว่างและพร้อมที่จะต้อนรับกษัตริย์ของพวกเขา เหล่าผู้รับใช้ได้ทำงานของพวกเขาสำเร็จด้วยการแลกเปลี่ยน

“your mina has made ten minas more”. The knowledge that the Lord has given to this servant is alive and made branches out. When the servant has done his duty, the branches will spread out as the verse has told; “ท่านให้แก่ข้าพเจ้าสิบมินาสข้าพเจ้าได้กำไรมาอีกสิบมินาส” ความรู้ที่พระเจ้าได้ให้แก่เหล่าผู้รับใช้นั้นมีชีวิตและแตกกิ่งก้านออกมา เมื่อเหล่าผู้รับใช้ได้ทำหน้าที่ของพวกเขา กิ่งก้านจะกระจายออกไปเหมือนตามที่พระเยซูได้บอก

"made ten minas more" tells the knowledge has spread to ten more servants to go out with the knowledge ready to share as well, that why this servant has finished the job.

“ได้กำไรมาอีกสิบมินาส” บอกว่าความรู้ได้แตกกระจายไปยังอีกสิบผู้รับใช้ให้ออกไปด้วยความรู้ที่พร้อมที่จะแบ่งปันด้วย นั่นคือทำให้ผู้รับใช้นั้นได้ทำงานสำเร็จ

¹⁷And he said **to him**, Well done, good servant! Because **you were** faithful in very little, **you shall hold** authority over ten cities.

¹⁷และท่านพูดแก่เขาว่า ทำได้ดีมาก เจ้าเป็นคนรับใช้ที่ดี เพราะเจ้ามีความสัตย์ซื่อในสิ่งเล็กน้อย เจ้าจึงมีอำนาจเหนือสิบเมือง

Comments 19:17. When the servant has finished the work and has come back to report to the Lord, the reward of this servant who has been diligently doing the work, even he had small little authority, but the servant did not back off from the work, the Lord will grant him more authority and give him the duty to take care of part of His kingdom, which He is preparing at this time and this servant will be there. Note that this reward happens after this servant has departed. The ten cities are not cities of this earth. In the soul world we will all have work to do.

ความเห็น 19:17 เมื่อผู้รับใช้ได้เสร็จงานและกลับมารายงานต่อพระเจ้า ผลตอบแทนของผู้รับใช้นั้นผู้ซึ่งได้ตั้งใจในการทำงาน ถึงแม้ว่าพวกเขามีสิทธิอำนาจเพียงเล็กน้อย แต่ผู้รับใช้ไม่ได้ท้อถอยจากงาน พระเจ้าจะให้สิทธิอำนาจแก่เขามากขึ้นและให้เขามีหน้าที่เพื่อดูแลส่วนหนึ่งของอาณาจักรของพระองค์ ซึ่งพระองค์ได้เตรียมไว้เพื่อเวลานั้นและผู้รับใช้นั้นจะอยู่ในที่นั้น สิ่งสุดท้ายที่ผลตอบแทนนี้ได้เกิดขึ้นหลังจากที่ผู้รับใช้นั้นได้จากไป สิบเมืองไม่ใช่สิบเมืองของโลกนี้ ในโลกแห่งจิตวิญญาณเราทั้งหมดจะมีงานทำ

¹⁸And the second came, saying, **Your mina**, Lord, **has made five minas**.

¹⁸ และคนที่สองมา พูดว่า เงินมินาสของท่าน นายท่าน ได้ทำเพิ่มอีกห้ามินาส

¹⁹ And he said to him also, Be you also over five cities.

¹⁹ และท่านพูดกับเขาดูด้วยว่า เจ้าจงดูแลห้าเมือง

Comments 19:18-19. The answer may look different, but the meaning is the same as in the verse 17, this servant receives the reward also. Do not forget as well, could these five cities be bigger, maybe double than the ones before, the Lord did not mention big or small cities, both use the same word cities, but the amount indicates more or less authority in management.

ความเห็น 19:18-19 คำตอบอาจมองเหมือนแตกต่างกัน แต่มีความหมายเหมือนกันดังในพระข้อเขียน 17 ผู้รับใช้ผู้นี้ด้วยก็ได้รับผลตอบแทน ด้วยกันอย่าลืมนะ เมืองทั้งห้านี้อาจใหญ่กว่าก่อนหน้านี้ อาจเป็นถึงเท่าตัวกว่าที่ได้มีมาก่อน พระเจ้าไม่ได้บอกว่าเมืองนั้นใหญ่หรือเมืองนั้นเล็ก ทั้งสองใช้คำว่าเมือง แต่จำนวนดังกล่าวบ่งชี้ว่ามีอำนาจในการจัดการมากหรือน้อย

²⁰ And another came, saying, Lord, behold, here is your mina, which I kept laid up in a piece of cloth,

²⁰ และอีกคนมา พูดว่า นายท่าน ดูเถิด นี่คือนเงินหนึ่งมินาสของท่าน ซึ่งข้าพเจ้าเก็บไว้ในผ้า

Comments 19:20. As the verse has told all readers plainly, this servant has kept the Lord's knowledge hiding under his own fear and worry, but also under his own greed as well, because he did not want to do things that he does not know how much he could benefit, so he made a decision that is better to hid it away in a safe place.

ความเห็น 19:20 พระข้อเขียนนี้ได้บอกแก่ผู้อ่านชัดเจน ผู้รับใช้ผู้นี้ได้ซ่อนความรู้ของพระเจ้าไว้ด้วยความกลัวและความเป็นกังวลของตัวเอง แต่ด้วยก็ภายใต้ความโลภมากของเขาดูด้วย เพราะเขาไม่ต้องการทำสิ่งที่เขาไม่รู้ว่าเขาจะได้รับผลประโยชน์มากเท่าใด ดังนั้นเขาจึงตัดสินใจว่าซ่อนไว้ในที่ปลอดภัยจะเป็นการดีกว่า

²¹ for I feared you, because you are a harsh man; you take up what you laid not down, and you reap what you did not sow.

²¹ เพราะข้าพเจ้ากลัวท่าน เนื่องจากท่านเป็นคนเข้มงวด ท่านเก็บสิ่งที่ท่านไม่ได้ลงแรงทำ และเกี่ยวสิ่งที่ท่านไม่ได้ปลูก

Comments 19:21. “for I feared you, because you are a harsh man”. This servant has known the Lord well; he knows that the Lord is a harsh master, he claimed that he has fear, but that is just an empty talk, if he has real fear, he will go and do something with the things the Lord has given him. In his thought here, the Lord is a “harsh man”, because he knows very well, the Lord has granted him something, and the Lord expects him to make things happen according to what the Lord has given him. But the Lord will not expect anyone to go out and do things that the Lord did not provide help for.

ความเห็น 19:21 “เพราะข้าพเจ้ากลัวท่าน เนื่องจากท่านเป็นคนเข้มงวด” ผู้รับใช้ผู้นี้รู้จักพระเจ้าดี เขารู้ว่าพระเจ้านั้นเป็นนายที่มีความเข้มงวด เขายังว่าเขามีความกลัว แต่นั่นเป็นคำพูดเปล่าประโยชน์ ถ้าเขาได้มีความกลัวที่แท้จริง เขาจะไปและทำบางอย่างกับสิ่งที่พระเจ้าได้ให้แก่เขา ในความคิดของเขาในที่นี้ พระเจ้านั้นเป็น “คนเข้มงวด” เพราะเขารู้เป็นอย่างดี พระเจ้าได้ให้บางอย่างแก่เขา และพระเจ้าหวังว่าเขาจะทำให้เกิดขึ้นตามสิ่งที่พระเจ้าได้ให้แก่เขา แต่พระเจ้าจะไม่คาดหวังให้ใครออกไปและทำในสิ่งที่พระเจ้าไม่ได้ให้ความช่วยเหลือ

“you take up what you laid not down”. Now the servant has accused the Lord God Almighty, that He wants to benefit from his work for His Own glory. But he did not think, he is an empty man from outside until inside the soul; without the Lord giving him any ability to do work, he is just an empty vessel, and he has the courage to accuse the Lord to taking advantage of his work.

“ท่านเก็บสิ่งที่ท่านไม่ได้ลงแรงทำ” เวลานี้ผู้รับใช้ได้กล่าวหาพระเจ้าผู้สูงสุด ว่าพระองค์ต้องการเก็บผลประโยชน์จากงานของเขาเพื่อพระสิริของพระองค์เอง แต่เขาไม่ได้คิดว่า เขานั้นเป็นคนว่างเปล่าจากภายนอกจนกระทั่งภายในจิตวิญญาณของเขา ปราศจากพระเจ้าให้ความสามารถใดๆแก่เขาเพื่อทำงาน เขาเป็นเพียงภาชนะเปล่า และเขายังมีความผยองกล่าวหาพระเจ้าว่ามาหาผลประโยชน์จากงานของเขา

“and you reap what you did not sow”. The servant knows he has a duty to go out and use the knowledge the Lord gives to bring people to have knowledge about God Almighty, but he comes back to tell that the Lord wants to reap the things He did not plant, but think twice before you come to accuse the Lord God Almighty, who sows the seed in the hearts of the people, is not the servant who sows the seed, the Lord has put the seed in the heart, but He sent the servant to help the person to grow that seed. Can the Lord reap what the seed brings? As many Christians do as well, this servant did not think to whom he was talking

with. What we are stating here is that the Lord has put the seed in the heart, and the seed is dormant until the Lord sends the servant to water by announcing the knowledge that the Lord has given to the servant. This work of the servant is like water for the seed, then the seed grows with the word, it does not stay dormant any longer. The Lord has sown the knowledge about God in the heart, when the eyes have seen the creation of the Lord, the heart will announce who the true Creator of all things is.

“และเกี่ยวสิ่งที่ท่านไม่ได้ปลูก” ผู้รับใช้รู้ว่าเขามีหน้าที่ออกไปและใช้ความรู้ที่พระเจ้าได้ให้เพื่อนำประชาชนให้มีความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าผู้สูงส่ง แต่เขากลับมาบอกว่าพระเจ้าต้องการได้ผลประโยชน์ที่พระองค์ไม่ได้ปลูก แต่คิดอีกทีก่อนที่คุณจะมากล่าวหาพระเจ้าผู้สูงส่ง ใครปลูกเมล็ดลงในใจของประชาชน ไม่ใช่ผู้รับใช้ที่หว่านเมล็ด พระเจ้าได้ใส่เมล็ดในใจ แต่พระองค์ส่งผู้รับใช้ให้ไปช่วยผู้หว่านให้เมล็ดเติบโต แล้วพระเจ้าไม่สามารถเก็บเกี่ยวสิ่งที่เมล็ดได้ออกรผล? มีคริสเตียนหลายคนทำเช่นนั้นด้วย ผู้รับใช้คนนั้นไม่ได้คิดว่าใครที่เขาได้พูดด้วย อะไรที่เราได้บอกในที่นี้คือว่าพระเจ้าได้ใส่เมล็ดลงในใจ และเมล็ดพืชก็อยู่หนึ่งๆ จนกว่าพระเจ้าจะทรงส่งผู้รับใช้ไปรดน้ำโดยประกาศความรู้ที่พระเจ้าได้ประทานให้แก่ผู้รับใช้ งานของผู้รับใช้นั้นก็เหมือนกับน้ำสำหรับเมล็ด แล้วเมล็ดได้เติบโตด้วยพระคำ มันไม่ได้คงอยู่นิ่งๆอีกต่อไป พระเจ้าได้หว่านความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าในใจ เมื่อตาได้เห็นสิ่งที่พระเจ้าได้สร้าง หัวใจจะประกาศว่าใครคือผู้ทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่างที่แท้จริง

²²He says to him, Out of your mouth will I judge you, evil servant. You knew that I am a harsh man, taking up what I did not laid down, and reaping what I did not sow;

²²ท่านพูดต่อเขาว่า ออกมาจากปากของเจ้าเราจะตัดสินเจ้า เจ้าคนรับใช้ชั่ว เจ้ารู้ว่าเราเป็นคนเข้มงวด เก็บสิ่งที่เราไม่ได้ลงแรงทำ และเกี่ยวสิ่งที่เราไม่ได้ปลูก

Comments 19:22a. Corresponding to the verse itself, the Lord will judge according to your own words, if you have promised to the Lord anything make sure that you keep that promise, because that promise will be used to judge you. When you make a commitment to serve the Lord in anything, even small thing, make sure you do it, even that thing is little in your eyes and others', but for the Lord Himself that little thing has become something important. And before you promise something to the Lord think if you can keep that promise or not, do not let your mouth move before that.

ความเห็น19:22ก สอดคล้องกับพระข้อเขียนนั่นเอง พระเจ้าจะตัดสินเกี่ยวกับเรื่องกับคำของคุณเอง ถ้าสิ่งใดที่คุณได้ทำสัญญากับพระเจ้าจึงมีความมั่นใจว่าคุณจะรักษาคำสัญญานั้น เพราะคำสัญญานั้นเองจะใช้ในการพิพากษาคุณ เมื่อคุณทำความตกลงที่จะรับใช้พระเจ้าในสิ่งใด ถึงแม้ว่าจะเล็กน้อย ให้มั่นใจว่าคุณได้ทำมัน ถึงแม้ว่าสิ่งนั้นจะเป็นเพียงเล็กน้อยในสายตาของคุณและผู้อื่น แต่สำหรับพระเจ้าพระองค์เองสิ่งเล็กๆเหล่านั้นได้กลายเป็นสิ่งสำคัญ และก่อนที่คุณจะสัญญาบางอย่างต่อพระเจ้าจงคิดว่าถ้าคุณสามารถรักษาคำสัญญานั้นหรือไม่ หากไม่จงให้ปากของคุณอย่าได้ขยับไปก่อน

“you evil servant”. The verse is clear here as well; when you promise to do things for the Lord and do not do, you are not a useless servant, but you become an evil servant.

“เจ้าคนรับใช้ชั่ว” พระข้อเขียนนี้ชัดเจน เมื่อคุณสัญญาจะทำบางอย่างสำหรับพระเจ้าและไม่ทำมัน คุณไม่ใช่คนรับใช้ที่ไม่มีประโยชน์ แต่คุณกลายเป็นคนรับใช้ชั่ว

Comments 19:22b. Because the Lord is a harsh master, if you are His servant you must use the most and make the benefit out of what the Lord has granted you. Do not go and hide the knowledge that the Lord has given you, that knowledge is a treasure which many will benefit. But instead of letting people benefit this servant tries to stop the Lord’s work.

ความเห็น19:22ข เพราะพระเจ้านั้นเป็นนายที่เข้มงวด ถ้าคุณเป็นคนรับใช้ของพระองค์คุณจะต้องทำมากที่สุดและทำประโยชน์จากสิ่งที่พระเจ้าได้ให้แก่คุณ อย่าได้ไปและเก็บซ่อนความรู้ที่พระเจ้าได้ให้แก่คุณ ความรู้ที่นั่นคือสมบัติซึ่งหลายคนจะได้รับผลประโยชน์ แต่แทนที่จะให้คนได้รับผลประโยชน์ผู้รับใช้คนนั้นพยายามหยุดงานของพระเจ้า

“taking up what I did not laid down”. The Lord replied this way because all Christians assume similarly, they have come to the Lord by themselves. But they forgot to think that if the Lord did not provide the way, a person will not come to be a Christian, so, is that the work that the Lord has done or not? We should think as well when we read what the Lord has told us.

“เก็บสิ่งที่เราไม่ได้ลงแรงทำ” พระเจ้าทรงตอบเช่นนั้นเพราะเหล่าคริสเตียนทั้งหลายได้คิดคล้ายกัน พวกเขามายังพระเจ้าด้วยตัวของเขาเอง แต่พวกเขาได้ลืมคิดไปว่าถ้าพระเจ้าไม่ได้ให้ทาง คนนั้นจะไม่มาเป็นคริสเตียน ดังนั้น งานนั้นเป็นงานที่พระเจ้าได้ทำหรือไม่? เราควรคิดให้ถี่ถ้วนเมื่อเราได้ยื่นว่าพระเจ้าได้ออกว่าทำอะไรเพื่อเรา

“and reaping what I did not sow”. First, we must think what reaping means in this verse. He reaps the souls that come to Him, that soul has been in the world for sometimes, has used the gift the Lord has given from birth, and also did benefit from all the Lord's creation, but the person never yet to thank you or acknowledge what the Lord has created. But if a person has never thanked the Lord or acknowledged what the Lord has created, that person has grown out of faith, but did not grow out of duty to worship the Lord of life. The benefit for the Lord is their soul if that soul returns to the Lord after the Lord's servant has ministered to that soul. But when the Lord said which "He did not sow", that soul has grown in faith from the servant's word but the soul must think as well, that servant got the word from the Lord Himself, the Lord did not come to talk to these people but His servant has used the Lord's word to minister.

“และเก็บสิ่งที่เราไม่ได้ปลูก” แรก เราต้องคิดว่าเกี่ยวคืออะไรในพระข้อเขียนนี้ พระองค์ก็เกี่ยววิญญาณที่มายังพระองค์ วิญญาณนั้นได้อยู่ในโลกเป็นระยะเวลาหนึ่ง ได้ใช้ของขวัญที่พระเจ้าได้ให้จากแรกเกิด และด้วยกันได้รับผลประโยชน์จากทุกสิ่งทีพระเจ้าได้สร้าง แต่ถ้าคนนั้นไม่เคยขอบพระคุณพระเจ้าหรือยอมรับว่าอะไรที่พระเจ้าได้สร้าง แต่ไม่ได้เติบโตออกจากหน้าที่แห่งบูชาพระเจ้าแห่งชีวิต ผลประโยชน์ของพระเจ้าคือจิตวิญญาณของพวกเขาถ้าจิตวิญญาณเหล่านั้นได้กลับคืนมายังพระเจ้าหลังจากที่ผู้รับใช้ของพระเจ้าได้ให้ความช่วยเหลือแก่วิญญาณนั้น แต่เมื่อพระเจ้าได้ออกว่า “เราไม่ได้ปลูก” จิตวิญญาณนั้นได้เติบโตในความศรัทธาจากคำบอกของผู้รับใช้แต่จิตวิญญาณนั้นต้องคิดด้วยเช่นเดียวกัน ผู้รับใช้นั้นได้รับคำพูดจากพระเจ้าพระองค์เอง พระเจ้าไม่ได้มาพูดกับคนเหล่านั้นแต่ผู้รับใช้ของพระองค์ได้ใช้คำของพระเจ้าในการบอก

²³then why gave you not my money to the bank, and I at my coming should have receive it with interest?

²³แล้วทำไมเจ้าจึงไม่เอาเงินของเราฝากในธนาคาร และเมื่อเรากลับมาจะได้รับมันพร้อมทั้งดอกเบีย?

Comments 19:23a. The bank here is the heart of all, when the Lord told why not put my money into the bank, the Lord did not mean every heart but the heart of the ones the Lord has communicated with the servant that are the right ones to do the work. The servant did not do the work on the ones that the Lord pointed out, but the servant goes and does the work on those that he feels are the right ones, but these are not the ones the Lord wants to use. This is the same as knowledge hidden in a piece of cloth because the servant did not give the knowledge to the right persons. If the Lord has pointed to someone and the servant did not give to that one, this is the same as hiding the knowledge away, the servant cannot do according to his own feeling but must do as the Lord commands.

ความเห็น19:23ก ธนาคารในที่นี้คือใจของคน เมื่อพระเจ้าได้ออกว่าทำไมเอาเงินของเราฝากธนาคารไว้ พระเจ้าไม่ได้หมายถึงทุกๆแต่ใจของผู้ที่พระเจ้าได้ให้ติดต่อกับเหล่าผู้รับใช้นั้นคือผู้ที่จะได้ทำงาน ผู้รับใช้ไม่ได้ทำงานบนผู้รับใช้แต่พระเจ้าได้ชี้เขาออกมา แต่ผู้รับใช้ไปและทำงานลงบนพวกนั้นให้เขารู้สึกว่าถูกต้อง แต่พวกนี้ไม่ใช่ผู้ที่พระเจ้าต้องการใช้ สิ่งนี้เป็นเช่นเดียวกับความรู้ที่ซ่อนในชิ้นผ้าเพราะผู้รับใช้ไม่ได้ให้ความรู้แก่คนที่ถูกต้อง ถ้าพระเจ้าได้ชี้คนบางคนและผู้รับใช้ไม่ได้ให้แก่คนนั้น นี่เป็นเช่นเดียวกับซ่อนความรู้ไป ผู้รับใช้ไม่สามารถทำตามความรู้สึกของเขาแต่ต้องทำตามคำสั่งของพระเจ้า

Comments 19:23b. When the Lord comes He will expect that the work of the servant has been done according to His direction, and those that the servant worked with also will multiply the faith in them and that faith becomes witness for all they will meet, this is the part of the interest itself, the faith has grown to more after.

ความเห็น19:23ข เมื่อพระเจ้ามาพระองค์จะคาดหวังว่างานของผู้รับใช้จะทำตามคำสั่งของพระองค์ และพวกนั้นที่ผู้รับใช้ทำงานด้วยความศรัทธาจะเพิ่มหลายเท่าในพวกเขาและความศรัทธานั้นจะกลายเป็นพยานสำหรับทุกคนที่พวกเขาจะได้พบ นี่คือสวนของดอกเบียเอง ความศรัทธาที่ได้เติบโตมากขึ้นในภายหลัง

²⁴And he said to those standing by, Take from him the mina, and give it to him that has the ten minas.

²⁴แล้วท่านพูดแก่พวกที่ยืนอยู่ เอาเงินมินาสไปจากเขา และให้แก่คนที่มีสิบมินาส

Comment 19:24. The one that has the knowledge but did not use it according to the Lord's will, the punishment at first, the Lord will take all the knowledge away from his mind, his heart, and give it to the

one that has more in all directions and still wish to have furthermore, because that person still wants to serve additionally and wishing to do for the Lord with all he has, that why he deserves to get even more.

ความเห็น19:24 ผู้ที่ได้มีความรู้มันแต่ไม่ได้ใช้มันตามความประสงค์ของพระเจ้า การลงโทษแรกนั้น พระเจ้าจะเอาความรู้มันไปจากความคิดของเขาใจของเขา และให้มันแก่ผู้ที่มีอยู่แล้วในทุกอย่างและยังคงปรารถนาจะมีเพิ่มมากขึ้น เพราะคนผู้นั้นยังคงต้องการที่จะรับใช้เพิ่มขึ้นและปรารถนาที่จะทำเพื่อพระเจ้าด้วยทุกอย่างที่เขา มี นั่นคือทำไมเขาจึงสมควรที่จะได้รับเพิ่มมากขึ้น

²⁵And they said to him, **Master, he has ten minas.**

²⁶และพวกเขาพูดแก่ท่านว่า นายท่าน เขามีสิบมินาสแล้ว

Comments 19:25. The rest of the servants always think they know more than the Lord, but they all forget whom they are dealing with now, not another servant like them, but the Lord Himself, and the Lord knows who deserves more, but those who did not get this portion speak out of jealousy.

ความเห็น19:25 เหล่าผู้รับใช้ส่วนที่เหลือตลอดเวลาคิดว่าพวกเขานั้นรู้มากกว่าพระเจ้า แต่พวกเขาทั้งหมดได้ลืมไปว่าใครที่พวกเขาได้ต่อรองด้วยในเวลานี้ ไม่ใช่ผู้รับใช้คนอื่นเหมือนพวกเขา แต่พระเจ้าพระองค์เอง และพระเจ้ารู้ว่าใครควรจะได้รับเพิ่มมากขึ้น แต่พวกมันผู้ที่ไม่ได้รับส่วนนี้พูดด้วยความริษยา

²⁶I say to you, that to everyone that **has will** be given; but from him that **has not**, even that which he **has will** be taken away.

²⁶เราจะบอกแก่เจ้าว่า แก่ทุกคนที่มีอยู่แล้วจะให้เพิ่มขึ้น แต่จากคนที่ไม่มี ถึงแม้สิ่งที่เขา มีอยู่แล้วจะถูกเอาไป

Comments 19:26a. The one that has in this place is the one that even what they have they wish they can have more, that they can serve the Lord in more ways, that why the reward shall be given to them.

ความเห็น19:26ก ผู้นั้นในที่นี้คือผู้ที่ตนมีแล้วยังอยากได้อีก เพื่อพวกเขาสามารถรับใช้พระเจ้าในหลายทาง นั่นคือทำไมรางวัลจะมีให้แก่พวกเขา

Comments 19:26b. When the Lord tells "him that has not", it does not mean he does not have any knowledge, he has knowledge, but he never does anything to increase that knowledge, not practice, not meditate and not pray, and the Lord will take away even that knowledge left in that person, according to what the verse has told that the Lord will do.

ความเห็น19:26ข เมื่อพระเจ้าบอกว่า "คนที่ไม่มี" มันไม่ได้หมายความว่าเขาไม่มีความรู้ใดๆ เขามีความรู้ เขามีความรู้ แต่เขาไม่เคยทำสิ่งใดเพื่อเพิ่มความรู้มัน ไม่ฝึกฝน ไม่นั่งสมาธิและไม่อธิษฐาน และพระเจ้าจะเอาไปแม้แต่ความรู้ที่เหลืออยู่ในผู้นั้น ตามที่พระข้อเขียนได้บอกว่าพระเจ้าจะทำ

²⁷But these mine enemies, that would not that I should reign over them, bring **here** and slay them before me.

²⁷แต่พวกศัตรูของเราเหล่านี้ ที่ไม่ต้องการให้เราปกครองเหนือพวกเขา พาออกมายังที่นี่ และฆ่าพวกเขาต่อหน้าของเรา

Comments 19:27. At first, we look at the word "slay them"; in this place "slay them" it does not mean kill them but take all ability in thinking and speaking and leave them as empty shells. And when they are empty shells it is worse than being killed, because when they are killed their suffering is not there (they disappear, we talk about soul killing here). But by slaying them, they know the suffering and have knowledge of not to be there (slain and suffering) but never can use that knowledge in preventing the end, they will end up there.

ความเห็น19:27 แรก เรามองยังคำว่า "ฆ่าพวกเขา" ในที่นี้ "ฆ่าพวกเขา" มันไม่ได้หมายถึงฆ่าพวกเขาให้ตายแต่เอาความสามารถในการคิดและพูดและทั้งเขาไว้เหมือนเปลือกเปล่า มันแย่ยิ่งกว่าถูกฆ่า เพราะเมื่อพวกเขาถูกฆ่าความทรมานของพวกเขาไม่มีอีกแล้ว (พวกมันหายไป เราพูดถึงเกี่ยวกับจิตวิญญาณที่ถูกฆ่าในที่นี้) แต่โดยฆ่าพวกเขา พวกเขาจะรู้ถึงความทรมานและมีความรู้ว่าจะไม่มีในที่นั้น(ถูกฆ่าและความทรมาน)แต่ไม่เคยมีความสามารถใช้ความรู้ในการหลีกเลี่ยงจุดจบ พวกเขาจะจบลงในที่นั้น

Now we talk about "before me"; the Lord is there but His mercy is not there anymore, because the time for mercy has passed for those that will be slain in front of the Lord.

เวลานี้เราพูดเกี่ยวกับ "ต่อหน้าของเรา" พระเจ้าในที่นี้แต่พระเมตตาของพระองค์ไม่มีอีกแล้วในที่นี้ เพราะเวลาสำหรับพระเมตตาได้ผ่านไปสำหรับพวกมันที่จะถูกฆ่าต่อหน้าของพระเจ้า

Q: What is the overall purpose of this parable from verses 13 to 27?

คำถาม อะไรคือจุดประสงค์โดยรวมของอุปมานี้จากข้อ 13 ถึง 27?

A: When the Lord told this parable, let the one that reads think with the heart not with the head. When the beloved Son of God gives gifts to anyone, He also gives the ability to use those gifts as well, but if that person ignores the voice of the Lord and does not use the gifts as the Lord intends, at the end the Lord will require the payment from that soul regarding the gifts. If you did not use the gifts in working with the souls the Lord brings to you to tell them about the way they can be saved, the punishment of those souls also will be accounted for on your soul, because the Lord has already given way out for those souls by giving you the gifts and ability to help but you did not do the work, this parable has told about this.

คำตอบ เมื่อพระเจ้าได้บอกคำอุปมานี้ ให้ผู้อ่านแต่ละท่านคิดด้วยใจไม่ใช่ด้วยหัวคิด เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ให้ของขวัญแก่ผู้ใด ด้วยกัน พระองค์ได้ให้ความสามารถเพื่อใช้ของขวัญเหล่านั้นด้วย แต่ถ้าผู้ใดไม่สนใจต่อเสียงของพระเจ้าและไม่ใช้ของขวัญอย่างที่พระองค์มีความประสงค์ ในจุดจบพระเจ้าจะเรียกคำตอบแทนจากจิตวิญญาณนั้นเกี่ยวกับของขวัญ ถ้าคุณไม่ใช้ของขวัญในการทำงานกับจิตวิญญาณที่พระเจ้าได้นำมายังคุณ เพื่อให้บอกเขาถึงวิถีทางเพื่อพวกเขาจะได้รอด โทษของจิตวิญญาณเหล่านั้นด้วยกันจะนับสำหรับจิตวิญญาณของคุณ เพราะพระเจ้าได้ให้ทางออกแก่เหล่าจิตวิญญาณนั้นแล้วโดยให้ของขวัญแก่คุณและความสามารถเพื่อช่วยแต่คุณไม่ได้ทำงาน คำอุปมานี้ได้บอกเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้

²⁸And **having said these things, He went on ahead, going up to Jerusalem.**

²⁸ และเมื่อจบการพูดนี้ **พระองค์** ออกไปก่อน มุ่งหน้าไปยังเยรูซาเล็ม

²⁹And it came to pass, when **He drew near to** Bethphage and Bethany, at the mount that is called Olivet, **He sent two of the disciples,**

²⁹ และเมื่อเวลาได้ผ่านไป เมื่อ **พระองค์** เข้ามาใกล้เบทาเฟทและเบธานี ยังภูเขาที่เรียกว่ามะกอกเทศ **พระองค์** ส่งสาวกสองคนไป

Comments 19:29. For verses 29 to 38 see Comments Matthew 21:1-9 and Comments Mark 11:1-10.

ความเห็น19:29 สำหรับข้อเขียน 29 ถึง 38 มองมหัศจรรย์ความเห็น 21:1-9 และมาระโกความเห็น 11:1-10

³⁰saying, Go into the village **ahead**; in which entering **you will find a colt tied, on which no any man ever yet sat; loose it, and bring it.**

³⁰ พูดว่า ไปตามทางของหมู่บ้านข้างหน้า ที่ซึ่งเมื่อเจ้าเข้าไปเจ้าจะพบลูกลาตัวหนึ่งผูกอยู่ที่ซึ่งไม่เคยมีใครขึ้นขี่ แก้มัดมัน และนำมามันมา

³¹And if **anyone** asks you, **What for do you untie it?** thus **will you say, Because the Lord has need of it.**

³¹ และถ้าใครถามเจ้า ท่านจึงแก้มัดมันเพื่ออะไร? เจ้าจงบอกว่า เพราะว่า **พระองค์ท่าน** มีความประสงค์มัน

³²And they that were sent went away, and found **exactly as He had said to them.**

³² และพวกเขาที่ได้รับคำสั่งได้ไป และพบตรงเหมือนดังที่ **พระองค์** ได้บอกแก่พวกเขา

³³And as they were **untying the colt, the owners said to them, Why untie you the colt?**

³³ และเมื่อพวกเขาแก้มัดลูกลา เจ้าของได้พูดกับพวกเขาว่า ทำไมท่านจึงแก้มัดลูกลา?

³⁴And they said, The **Lord has need of it.**

³⁴ และพวกเขาพูดว่า **พระองค์ท่าน** ต้องการมัน

³⁵And they brought **it to Jesus, and they threw their garments on the colt, and set Jesus thereon.**

³⁵ และพวกเขาพามันมายัง **พระเยซู** และพวกเขาโยนเสื้อผ้าของพวกเขาบนลูกลา และจัด **พระเยซู** นั่งบน

³⁶And as **He went, they spread their garments in the way.**

³⁶ และเมื่อ **พระองค์** ไป พวกเขาปูเสื้อผ้าของพวกเขาลงตามทาง

³⁷And as **He was now drawing near, even at the descent of the mount of Olives, the whole multitude of the disciples began to rejoice and praise God with a loud voice for all the mighty works which they had seen;**

³⁷ และเมื่อ **พระองค์** เข้ามาใกล้ แม้จะลงมาจากภูเขามะกอกเทศ กลุ่มมหาชนของสาวกเริ่มมีความปรีดาและอวยพระพรต่อ **พระเจ้า** ด้วยเสียงอันดังถึงงานอันยิ่งใหญ่ที่พวกเขาได้เห็น

³⁸saying, Blessed is the **King** that **comes** in the name of the **Lord**. Peace in heaven, and glory in the highest.

³⁸พูดว่า อวยพระพรแก่ **พระมหากษัตริย์** ที่มาในพระนามของ **พระผู้เป็นเจ้า** ความสงบสุขในสวรรค์ และพระสิริในที่สูงที่สุด

³⁹And some of the Pharisees from the multitude said **to Him, Teacher**, rebuke **Thy** disciples.

³⁹และพวกฟาริสีบางคนในกลุ่มคนพูดต่อ **พระองค์** ว่า **พระอาจารย์** ห้ามเหล่าสาวกของ **พระองค์**

Comments 19:39. Give attention to what the verse says, some Pharisees, not all of them have been against the Lord, but also at the same time they have already acknowledged the beloved Son of God as their teacher as we can notice from the verse, but also they want Him to rebuke those disciples that glorify the Lord. People that try to stop someone, those people that try to stop someone to glorify the Lord, have the darkness cover their hearts, and blind their eyes until they cannot see to glorify the mighty works of God, and blind their ears until they cannot hear the words people utter to glorify the beloved Son of God. As the verse says, among these Pharisees themselves only some that have acted wickedly, the leaders of people, the ones that people have set up to glorify God have acted oppositely.

ความเห็น 19:39 ให้ความสนใจว่าพระข้อเขียนบอกว่าจะอะไร ฟาริสีบางคน ไม่ใช่ทุกคนของพวกเขาที่ต่อต้านพระเจ้า แต่ด้วยกันในเวลาเดียวกันพวกเขาได้ยอมรับว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าคือพระอาจารย์ของพวกเขาเราสามารถสังเกตได้จากข้อเขียน แต่ด้วยกันพวกเขาต้องการให้พระองค์ต่อว่าเหล่าสาวกนั้นที่บูชาพระเจ้า ประชาชนที่พยายามหยุดผู้อื่น พวกนั้นพยายามหยุดคนอื่นบูชาพระเจ้า ได้มีความมืดคลุมใจของพวกเขา และตาของพวกเขาได้บอดไปจนกระทั่งพวกเขาไม่สามารถเห็นเพื่อบูชาพระงานของพระเจ้า และหูได้ตั้งจนกระทั่งพวกเขาไม่สามารถได้ยินคำที่ประชาชนได้บูชาพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ตามที่ข้อเขียนได้บอก ในหมู่พวกฟาริสีนั้นพวกเขาเองบางคนได้กระทำอย่างชั่วร้าย ผู้นำของประชาชน ผู้ซึ่งประชาชนได้ตั้งไว้เพื่อบูชาพระเจ้าได้ประพฤติตรงกันข้าม

⁴⁰And answering **He** said, **I** tell you that, if these **will be silent**, the stones will cry out.

⁴⁰และ **พระองค์** ตอบว่า **เรา** บอกแก่ท่านว่า ถ้าพวกนี้นิ่งอยู่ในความเงียบของพวกเขา ก้อนหินจะร้องออกมา

Comments 19:40. Give attention to what the Lord has told to these people, even you stop people glorifying God, the things that have no life will glorify the Mighty God. The beloved Son of God has come for them, do not stop yourself from receiving Him, if you do it the sin will be turning back against you when the stones cry out and glorify the beloved Son of God instead of humans. The sin that you have stop people will be turning back against you.

ความเห็น 19:40 ให้ความสนใจว่าพระเจ้าได้บอกว่าจะอะไรแก่คนพวกนี้ ถึงแม้คุณห้ามคนบูชาพระเจ้า สิ่งที่ไม่มีชีวิตจะบูชาพระเจ้าผู้สูงส่ง พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้มาเพื่อพวกเขา อย่าหยุดตัวคุณเองจากการรับพระองค์ ถ้าคุณทำมันบาปนั้นจะหันกลับมาต่อต้านคุณเมื่อก้อนหินได้ร้องออกมา และบูชาพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าแทนที่มนุษย์ บาปนั้นที่คุณห้ามคนจะหันกลับมาต่อต้านคุณ

⁴¹And when **He** drew **near**, **He** saw the city and wept over it,

⁴¹และเมื่อ **พระองค์** เข้ามาใกล้ **พระองค์** ได้เห็นเมืองและร้องไห้สงสารมัน

Comments 19:41. This verse tells how much the Lord loves the city. The beloved Son of God saw the future of this city and how many people will perish in future time, the sadness has captured His heart, that is why the Lord of life is crying, over the loss of life in there, because they have not acknowledged the Savior this will come for them.

ความเห็น 19:41 พระข้อเขียนนี้ได้บอกถึงว่าพระเจ้าทรงรักเมืองนี้มากเพียงใด พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้เห็นอนาคตของเมืองนี้และจำนวนคนที่ จะตายในอนาคต ความเศร้าได้จับใจของพระองค์ นั่นคือทำไมพระเจ้าแห่งชีวิตจึงร้องไห้ เนื่องจากพระจำนวนชีวิตที่สูญเสียไปในที่นั่น เพราะพวกเขา ไม่ได้มีความรู้เกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดที่จะมาเพื่อพวกเขา

⁴²saying, If **you had** known in this day, even **you**, the things **for** peace! But now they are **hidden** from **your** eyes.

⁴²กล่าวว่า ถ้าเจ้าได้รู้ในวันนี้ แม้เจ้าเอง ถึงสิ่งที่เป็นแห่งความสุข! แต่ในขณะนี้ได้ซ่อนไว้จากสายตาของเจ้า

Comments 19:42a. They all have seen and heard the work of the beloved Son of God on earth already, the "things for peace" in this verse refer to the teachings of the beloved Son of God which will bring them to be saved and have peace of life eternal.

ความเห็น19:42ก พวกเขาได้เห็นและได้ยินถึงงานของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าบนโลกแล้ว "ถึงสิ่งที่เป็นแห่งความสุข" ในพระข้อเขียนนี้กล่าวถึงพระคำสอนของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าซึ่งจะพาพวกเขาให้ได้รับรอดและมีความสุขสงบแห่งชีวิตนิรันดร์

Comments 19:42b. Because you have closed your heart in receiving the Savior, your eyes become blind, and you will become darken heart and blinded eyes that still can walk but have been cursed at the same time. Because of this, it leads them until they had accused the Savior wrongly, and crucified Him, these are the leaders of religion that do it.

ความเห็น19:42ข เพราะคุณได้ปิดตาแห่งหัวใจในการรับพระผู้ช่วยให้รอด ตาของคุณได้บอดไป และใจของคุณจะมีมืดไปและตาได้บอดไปนั้นคุณยังคงสามารถเดินแต่มีคำสาปแช่งด้วยในเวลาเดียวกัน เพราะเหตุนี้ มันได้ชักนำพวกเขาให้กล่าวหาพระผู้ช่วยให้รอดอย่างผิด และตริ้งพระองค์บนกางเขน สิ่งนี้เหล่าผู้นำทางศาสนาได้ทำมัน

⁴³For the days **will** come upon **you**, when **your** enemies **will** cast a **barricade** around **you**, and **surround you**, and **hem you** in on every side,

⁴³เพราะวันจะมาถึงเจ้า เมื่อศัตรูของเจ้าจะสร้างเชิงเทินต่อสู้กับเจ้า และล้อมเจ้าไว้ทุกด้าน และโอบเจ้าไว้ในทุกด้าน

Comments 19:43. This verse refers to the siege of Jerusalem in year 70 AD when the city of Jerusalem was captured and destroyed, both the city and the temple. When you read the history about the city of Jerusalem it is correct, the town has been destroyed, the enemy murdered the Lord's children around the town, not because the Lord did not want to help them, but they themselves have brought the destruction upon the nation, it is a warning for everyone after. If you forget your Lord, He will lift His hand away from you and the enemy will surround you, and they will have no mercy on you, as you can find out now in history. Take this seriously as a warning not just the Lord's children alone, but the whole earth will do to one another as these ruthless nations have done to His children.

ความเห็น19:43 พระข้อเขียนนี้ได้กล่าวถึงกรุงเยรูซาเล็มถูกยึดครองในปี ค.ศ. 70 เมื่อกรุงเยรูซาเล็มถูกยึดครองและทำลาย ทั้งเมืองและธรรมศาลา เมื่อคุณอ่านประวัติเกี่ยวกับกรุงเยรูซาเล็มนั้นถูกต้อง เมืองได้ถูกทำลาย ศัตรูฆ่าเด็กของพระเจ้ารอบๆเมือง ไม่ใช่เพราะพระเจ้าไม่ต้องการช่วยเหลือพวกเขา แต่พวกเขาพวกเขาเองได้นำการล่มของชาติ มันคือเครื่องเตือนสำหรับทุกคนในภายหลัง ถ้าคุณลืมพระเจ้าของคุณ พระองค์จะยกมือของพระองค์ไปจากคุณและศัตรูจะล้อมรอบคุณ และพวกเขาจะไม่มีความเมตตาต่อคุณ เหมือนดังที่คุณสามารถพบได้จากประวัติศาสตร์ ถึงสิ่งนี้ อย่างมันคงเป็นเครื่องเตือนไม่ใช่เพียงเด็กของพระเจ้าเพียงลำพัง แต่ทั้งโลกจะทำต่อกันและกับประชาชนชาติที่โหดเหี้ยมเหล่านี้ได้กระทำต่อเด็กของพระองค์

⁴⁴and **will level** to the ground, **you** and **your** children within **you**, and **will** not leave in **you** one stone upon another; because **you knew** not the time of **your** visitation.

⁴⁴และจะเหยียกลงกับพื้น เจ้าและบุตรของเจ้าด้วยกับเจ้า และจะไม่ให้มีอันหินเหลืออยู่เหนือกัน เพราะเจ้าไม่รู้เวลาเยี่ยมเยียนของเจ้า

Comments 19:44. We will concentrate on the last part of the verse. His people have ignored their God and also His warnings, that is why all things which are written here happened to them.

“the time of your visitation”. This “time of visitation” relates to the birth of the beloved Son of God. He has come to save them, but they have crucified Him, in their hearts they did not accept Him, they have blasphemed against Him since His birth until His death on the cross, they have betrayed Him.

ความเห็น19:44 เราจะเน้นที่ส่วนสุดท้ายของพระข้อเขียน ประชาชนของพระองค์ไม่สนใจต่อพระเจ้าของพวกเขาและด้วยกับพระคำเตือนของพระองค์ นั่นคือทำไม่ทุกสิ่งที่ได้มีเขียนได้เกิดขึ้นกับพวกเขา

“เวลาเยี่ยมเยียนของเจ้า” สิ่งนี้ “เวลาเยี่ยมเยียน” เกี่ยวกับการเกิดแห่งพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า พระองค์ได้มาเพื่อช่วยพวกเขาให้รอด แต่พวกเขาได้ตริ้งพระองค์บนกางเขน ในใจของพวกเขาเวลานั้นพวกเขาไม่ยอมรับพระองค์ พวกเขาได้ลบหูต่อด้านพระองค์ตั้งแต่พระประสูติของพระองค์ จนกระทั่งถึงการสิ้นพระชนม์ของพระองค์บนกางเขน พวกเขาได้ทรยศต่อพระองค์

⁴⁵And **having** entered into the temple, **He** began to cast out **those** selling,

⁴⁵และเข้าไปในธรรมศาลา **พระองค์** เริ่มขับไล่พวกที่ทำการค้าขายออกไป

Comments 19:45. For verses 45-46 see Comments Matthew 21:12-13 and Comments Mark 11:15-17.

ความเห็น19:45 สำหรับข้อ 45-46 มองมัทธิวความเห็น 21:12-13 และมาระโกความเห็น 11:15-17

⁴⁶saying to them, It is written, And **My** house **will** be a house of prayer. But **you** have made it a den of robbers.

⁴⁶พูดแก่พวกเขาว่า มันได้มีเขียนไว้ว่า และบ้าน **ของฉัน** จะเป็นบ้านสำหรับสวดภาวนา แต่เจ้ามาทำมันให้เป็นถ้ำของพวกเขา

⁴⁷And **He** was teaching daily in the temple. But the chief priests and the scribes and the **chiefs** of the people **were seeking** to destroy **Him**,

⁴⁷และ **พระองค์** สอนทุกวันในธรรมศาลา แต่พวกปุโรหิตใหญ่และพวกธรรมาจารย์และพวกผู้นำของประชาชนแสวงหาโอกาสที่จะทำลาย **พระองค์**

Comments 19:47. For verses 47 to 48 see Comments Matthew 21:15 and Comments Mark 11:18.

ความเห็น19:47 สำหรับข้อ 47ถึง 48 มองมัทธิวความเห็น 21:15 และมาระโกความเห็น 11:18

⁴⁸and they **found not** what they might do; for the people all **were hanging on His words**, listening.

⁴⁸และพวกเขาไม่สามารถหาพบพวกเขาควรจะทำอย่างไร เพราะประชาชนทั้งหมดที่อยู่รอบๆรับพระคำของ **พระองค์** ฟังอยู่

Comments 19:48. The rulers of His own people could not do things against the beloved Son of God, but that does not stop them from looking for another way. Even they have seen that people are listening to Him, that did not capture their hearts. Their hearts are blinded why people go to listen to the beloved Son of God. But their eyes have seen, and the sin they have committed against the beloved Son of God will be the reason why the whole nation will suffer.

ความเห็น19:48 เหล่าผู้นำของประชาชนของพระองค์ไม่สามารถทำสิ่งใดต่อต้านพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า แต่นั่นไม่ได้หยุดพวกเขาจากการมองหาวิธีอื่น ถึงแม้ว่าพวกเขาเห็นว่าประชาชนนั้นรับฟังพระองค์ สิ่งนั้นไม่ได้มีผลต่อใจของพวกเขา ใจของพวกเขาไม่นับถือทำไมประชาชนไปฟังพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า แต่ตาของพวกเขาได้เห็น และบาปที่พวกเขาได้ทำต่อต้านพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจะเป็นเหตุทำไมทั้งชาติจึงต้องลำบาก

Life and Faith Applications. 1) When knowledge comes about sin in our life, we should recognize it and come to the Lord and repent and ask forgiveness immediately. 2) If the Lord calls us to serve Him in any way, big or small, we should joyfully respond to the call and trust that He will also provide the ability to fulfil that call. 3) As parents, we have the responsibility to train the children in the teachings of the Lord, so they are blessed in this life on earth and in the new earth to come where the kingdom of the beloved Son of God is.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) เมื่อความรู้เกี่ยวกับบาปนั้นมายังชีวิตของเรา เราควรตระหนักถึงมันและมายังพระเจ้าและกลับตัวและร้องขอพระอภัยในทันที 2) ถ้าพระเจ้าเรียกเราเพื่อรับใช้พระองค์ในทางใดก็ตาม ใหญ่หรือเล็ก เราควรมีความยินดีรับตอบคำเรียกและวางใจว่าพระองค์ด้วยกันจะให้ความสามารถเพื่อทำตามคำเรียกนั้น 3) เป็นผู้ปกครอง เรามีความรับผิดชอบต่อฝึกรบรมบุตรในคำสอนของพระเจ้า เพื่อพวกเขาจะได้รับพรในชีวิตนี้บนโลกและในโลกใหม่ที่จะมาถึงซึ่งคืออาณาจักรแห่งพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า